

Den næste sag på dagsordenen var:

23) *Anden behandling af lovforslag nr. L 2:*

Forslag til lov om ophævelse af lov om afgift af renter af forbrugslån. (Ingen kartoffelskat).

Af Glistrup (FP) m.fl.

(Fremsat 7/6 88. Første behandling 16/6 88. Betænkning 17/6 88).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Stavad (S):

Her har vi en af de sager, der virker næsten som en yoyo: den vender tilbage hele tiden. Der har været en vis udvikling i sagen, siden vi havde første behandling, hvor det ikke var muligt at få noget svar fra skatteministeren på, om regeringen ville tage initiativer i denne korte samling. Det har vi nu forstået at den ikke vil, man lader som ingenting, man lader sig ikke forvirre af, at det var med i statsministerens regeringsudspil, at det var en del af statsministerens tiltrædelseserklæring. Alt det, man har lovet befolkningen undervejs i valgkampen, er tilsyneladende glemt.

Det er det dog ikke for os andre. Derfor vil Socialdemokratiet sammen med CD ved slutningen af dette møde fremsætte et beslutningsforslag, der pålægger regeringen at fremsætte et lovforslag senest den 4. oktober 1988 i overensstemmelse med den aftale, der blev indgået i december 1987 mellem de daværende regeringspartier og Socialdemokratiet, og som senere opnåede tilslutning fra Det Radikale Venstre.

Hermed håber vi, at det langt om længe – og efter et halvt års udenomsnak fra skatteministeren og andre ministre – kan lykkes trods alt at få et konkret udspil fra regeringen på Folketingets bord den dag, Folketinget mødes til oktober, så vi får noget at forholde os direkte til. Vi har jo en aftale på dette punkt, og den vil vi selvfølgelig

lig – som altid – overholde, også uanset at vi ikke mener, at vore aftalepartnere har gjort sig megen umage for at leve op til den aftale, vi indgik, men det må vi så sørge for sker nu.

På den baggrund må jeg også meddele Fremskridtspartiet og hr. Glistrup, at vi ikke kan medvirke til Fremskridtspartiets lovforslag. Jeg erkender blankt, at de ændringer, som Fremskridtspartiet lægger op til her ved andenbehandlingen, og som indebærer, at det alene er afgiftsgrundlaget i 1987, som skal indbetales på en række konti – den såkaldte Storm P-løsning – er meget uhensigtsmæssige. Jeg erkender også, at der i meget stor udstrækning er forvirring rundt omkring i skatteforvaltningerne, så vi risikerer noget, der kommer til at ligne administrativt kaos på dette område i juli og august måned. Vi kan selvfølgelig glæde os over, at det ved aftalen i december 1987 lykkedes os at få 350.000 familier ud af systemet, men vi må også erkende, at den aftale, vi indgik, ikke levner os mulighed for at stemme for Fremskridtspartiets forslag – uanset at der er en utrolig masse rigtigt i det – hvis vi skal overholde aftaler, og det gør vi som bekendt i Socialdemokratiet.

Jes Lunde (SF):

At sige, at Socialdemokratiet har en engleagtig tålmodighed i denne sag, er vist ikke for meget sagt. Vi har meget længe herinde – faktisk helt siden september 1987 – haft et flertal uden om regeringen for at ændre kartoffelkuren, men der er stadig væk intet sket.

Nu vil man fremsætte et beslutningsforslag, som siger, at regeringen skal leve op til den aftale, den indgik for over et halvt år siden. Det synes jeg er en blid måde at traktere en regering på, som har træneret denne sag i det uendelige, fordi den ikke vil have, at der sker nogen ændringer på området. Jeg synes, det er på tide, at det flertal, der er uden om regeringen, sætter sig sammen og udfærdiger en helt præcis lovgivning på området, idet regeringen helt oplagt ikke magter det.

Fremskridtspartiets forslag kan vi naturligvis ikke medvirke til at gennemføre, som vi har redegjort for ved førstebehandlingen. Vi er ret indifferente over for de ændringsforslag, Fremskridtspartiet har stillet til deres eget lovforslag; de gør såmænd hverken fra eller til, når det gælder vores stillingtagen til forslaget ved tredje behandling.